

XIII. Ha már a születésszabályozást megtanultátok, akkor ideje, hogy szót ejtsünk a szexről is!

Mottó:

„Élvezd az életet feleségeddel, akit szeretsz, hiábavaló életed minden napján, amivel Isten megajándékozott a nap alatt. Mert ez a te osztályrészed az életből, és az, amiért fáradozol a nap alatt.” (Préd 9,9)

Az első fejezetben a jó házasság fontos meghatározói között az intimitás elmélyítését és gyakorlását említettük. Ebben a fejezetben erről lesz szó, hisz a szexuális élet a legintimebb része két ember kapcsolatának a házasságban. Isten ajándékként adta nekünk és azért, hogy egymás örömeire és boldogságára éljünk vele.♥

A felhőtlen és teljes szexuális élet így az egészséges házasság része. Ugyanakkor ez a párkapcsolat egyik legsérülékenyebb része. Egy amerikai szexuálpszichológus (Jürg Willy) így ír: „*Sok párnál a szexuális találkozás a heti program előre eltervezett része. Hiányzik belőle a meglepetés, a spontaneitás, a szokatlan. Ismerős a „háztársi kötelesség” kifejezés, amelyik nem éppen a túlaradó örömeire utal. A legtöbb házasságban hosszú szexmentes időszakok vannak, melynek a munkahelyi stressz, (gyermekek okozta) fáradtság, áldott állapot, vagy egy gyermek születése, esetleg egészségügyi probléma az oka. Sokaknál probléma, hogy nem tudnak maguknak a gyermekeiktől eléggé elszigetelt környezetet biztosítani.*” (Ezzel kapcsolatban ld. az a bizonyos egy nap című fejezetet is.)

Valóban sok oka lehet annak, hogy a szexuális élet hosszabb vagy rövidebb ideig szünetel egy házasságban. Ezt némelyek beletörődéssel, mások elkeseredéssel veszik tudomásul, de hosszabb kimaradás után előbb utóbb felmerülnek a kételyek: Talán már nem szeret? Nem vagyok jó neki? Van valakije? Valamit nem jól csináltam? Stb. Ezek fontos, életbevágó kérdések, amikre gyakran nincs válasz.

És éppen ez a furcsaság a szex témában. Pontosabban nézve megdöbbenítő kettősséget látunk: egyrésztől mindenütt a legnagyobb nyilvánosság előtt beszélünk önkielégítésről, orgazmusról, szexuális kalandokról, és közösülési pozíciókról, míg másrészt alig beszélünk arról, ha a saját szexuális életünkben nem stimmel valami. Sokan szégyellik magukat, azt hiszik csődöt mondtak, és talán nem is tudják, hogy a szexualitás is tanulható. Sokszor a hívő módon gondolkodók tartanak a leginkább attól, hogy segítséget kérjenek. „Majd az Úr elintézi” – mondják, de helytelen ez a gondolkodás, hisz testi bajainkkal is orvoshoz fordulunk. Ennek oka a szexualitás egyfajta agyonhallgatása és elnyomása az elmúlt évtizedek és évszázadok hívő köreiben. (Szt. Ágoston óta a középkori tanítások hatására beleivódott a tudattalanunkba, hogy ami a testtel és szexszel összefügg, az csak bűn lehet.) Pedig a szentírásban azt olvassuk: „*A vizet saját ciszternádból idd, és a magad kútjából a nedűt! Vajon a szabadba ömöljenek-e forrásaid, és az utcákra patakjaid? Legyenek azok egyedül a tied, és ne osztózzanak veled idegenek. Áldott legyen a forrásod, és vigadj ifjúkorod feleségével! A szerelmes szarvasüsző, a bájos zerge - részegítsen meg téged a keble minden időben, és az ő szerelmében gyönyörködj színtelen!*” (Péld 1,5) És ez a kijelentés Salamon szájából, a szexualitásra is vonatkozik. Steffen Fliegel klinikai pszichológus így ír erről: „*A szexuális kapcsolat természetes dolog, de ettől még magától ritkán*

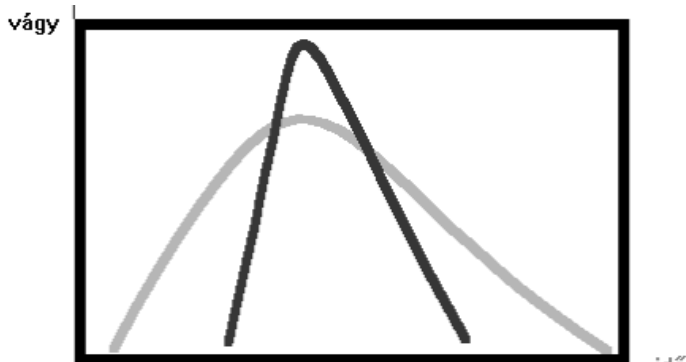
tökéletes. Ami meghatározó az a szexualitással kapcsolatos élményeink, és a tapasztalat, ahogy a szexualitással találkoztunk. Abol a tanulási folyamat akadályozott, ott az egész szexuális kapcsolat kárt szenved.

De ha nincsenek is mély félelmeink, akkor is mindig fennáll az idő, a kipihentség, a megfelelően elszigetelt hely megtalálásának problémája. Könnyen, gyorsan elintézendő feladattá válhat a szexualitás. Meg kell tanulnunk védeni az intimitásunkat, megtalálni a szex helyét és idejét az életünkben, és időnként elfelejteni, hogy szülők vagyunk.

Ebben a tanulásban szeretnénk segítséget nyújtani ezzel a fejezettel. Először olvassátok el az alábbiakat, majd a külön nektek szóló levelecskét. Utána beszéljetek róla, elképzeléseitekről, félelmeitekről, tapasztalataitokról. Ha nehezen legyőzhető problémák, félelmek, sötét foltok merülnek fel, ne késlekedjetek kérdezni. Ez az ajánlatunk természetesen a házasság utánra is vonatkozik, amikor már nemcsak elméleti, hanem gyakorlati kérdések is előjöhethetnek. Mindenesetre szögezzük le, a szexualitás öröme Isten akarata. A Zsidó levél 13,4-ben azt olvassátok, hogy „a házasság legyen szeplőtelen” (Békés Dalos fordítás, más fordításokban házasság). A görög eredetiben itt a koité (koitusz, közösülés) ige szerepel. Magyarul: nincs kivetni való a közösülésben a házasságon belül, az szeplőtelen dolog! Ha ehhez elolvassátok az 1Kor 7,3-5-öt, akkor azt is világosan megállapíthatjátok, hogy a Szentírás **parancsolja**, hogy a házastársak elégítsék ki egymás szexuális igényeit. Sőt, ez a rész még a rendszerességre is felhívja a figyelmet. Nem vonhatod meg magadat a másiktól.

Ami miatt erre figyelmeztetni kell, és amiért nehezen megy az a férfi és a nő közötti alapvető különbség. A férfi és a női lélek, és két nem szexualitáshoz való viszonya erősen különbözik egymástól. Ezért fontos, hogy egymást megismerjük, megértsük, és beszéljünk az érzéseinkről.

Ha a szexuális vágyat, illetve az orgazmus létrejöttét egy grafikonon akarnánk ábrázolni, akkor a férfi és a női vágy valahogy így nézne ki (1) (a szürke a női, a fekete férfi orgazmus görbáját jelenti):

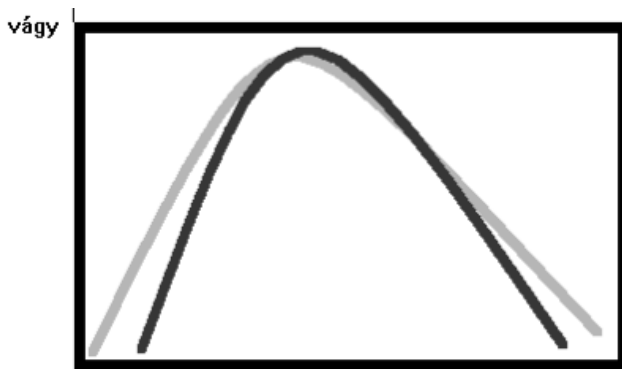

Sok nő azt éli meg a házasság kezdetén, hogy az újdonsült férj már nem udvarol úgy, ahogy annak előtte, csak akkor foglalkozik a feleségével, ha szexet akar. Valahogy így fogalmazódik ez meg: már nem szeret, csak „arra” kellek neki. Ugyanakkor, ha férjet kérdezed, ő semmit nem vesz észre az egészből, ugyanúgy szereti a feleségét, mint annak előtte, stb. Az ok az ábráról jól leolvasható: A férj már rég túl van mindenben, amikor a felesége még csak szeretgetésre, udvarlásra vágyik. A nő

számára a szexuális találkozás nem este az ágyban, hanem már reggel kezdődik, amikor a reggelinél ültök, vagy amikor elbúcsúztok egymástól. Minden pillantás, minden érintés, egy mosoly, egy gyengéd ölelés felkészülés és előkészület a testi találkozás beteljesülésére. A férfiak nehezen tanulják ezt meg, mert nem is igen értik, hogy miről van szó. Rájuk sokkal inkább a hirtelen fellángoló vágy jellemző, különben meg a „most hagyjál békén, dolgozom” hangulat. És akkor még nem is beszélünk arról, hogy egy férfi gond nélkül tud szexuálisan közeledni a feleségéhez úgy, hogy egész nap, vagy akár az egész héten nem beszélgettek egymással, és nem osztották meg a gondokat. Ez a feleségeknek nem megy. Nekik az egész férj kell, és beszélgetés nélkül úgy érzik, hogy a férjük nem osztja meg velük a problémáit, gondjait és csak „arra” van szükségük.

Jogos a kérdés, hogy az Isten ennyire szeretné a mi szexuális örömünket, akkor miért teremtett bennünket ilyen különbözőnek? Nos azért, hogy a szexualitásunk ne legyen önzés. Hogy megtanuljuk egymást elfogadni, egymás igényeire odafigyelni, és saját vágyainkat egymáshoz igazítani, egymással összecsiszolódni. A cél az, hogy a görbék valahogy így nézzenek ki (2):

idő
2

Ehhez persze nagyon sok időre, tanulásra és főleg nagyon sok türelmes szeretetre van szükség. De ettől lesz a házasság szép és izgalmas. Fordítsatok tehát időt arra, hogy megismerjétek egymás vágyait, és hogy meg merjétek fogalmazni a saját, legrejtettebb vágyaitokat is. Beszélgetsetek ezekről is sokat, és ne a kritizálás, hanem az elfogadás és szeretet legyen az előtérben. Nem véletlen, hogy Mózes előírta az ifjú férjnek, hogy egy évig, a házasságra és

a feleségére figyeljen, és ennek érdekében még a köztelherviselés alól is mentességet kapott:

„Ha valaki feleséget vesz, akkor abban az időben ne menjen hadba, s ne vessenek ki rá semmiféle közterhet, hanem éljen szabadon a házában, hogy örvendezhessék egy esztendeig a feleségével.”(Mtörv 24,5)

De van egy másik ok is, ami miatt a feleségek gyakran elhanyagoltnak érezhetik magukat, főleg a házasság kezdeti idején. Ennek oka az, hogy mindannyian, de különösen a férfiak úgy vagyunk nevelve, hogy gyermekkorunktól fogva újabb és újabb legyőzendő célt állítanak elénk, és ha egyet teljesítettünk, már ott is a másik. A férfi számára a házasságkötés pillanatában a feleség bekerül a „teljesített” dossziéba, és jön a következő lista: lakásépítés, gyerek, munkahely stb.: a „teljesítendő” listája. Biztos nem véletlen, hogy a férfiakat az Efezusi levél 5. fejezetében egymás után négyszer figyelmezteti Pál apostol: „Férfiak, szeressétek feleségeteket!” (Ef 5,25+28+33). Egy kis nyelvtan talán segít a megértésben: a „szeressétek” nyelvtani alak úgynevezett folyamatos parancs (imperativus imperfektusz). Jelen esetben tehát úgy lehetne fordítani: „Férfiak, ne hagyjátok abba feleségeteket szeretni! = állandóan szeressétek feleségeteket!”

Kissé szabadon Pál apostol után:

Fiúk! Ne fáradjatok állandóan udvarolni a feleségeteknek!

Valószínűleg ez az egyik legfontosabb dolog, amit egy fiatal férjnek meg kell tanulnia, és főleg, amit elég nehéz megtanulni. Nem véletlen, hogy a Mózes a fenti törvényt adta a férjek otthonmaradásával kapcsolatban! (v.ö.: Lk 14, 20;)

Akár honnan közelítgetjük tehát a problémát a lényeg az, hogy addig amíg a férfiak cselekvés és akció vezéreltek, addig a nők inkább intimitásra és bensőségességre vágnak. Hogy ezt a különbséget jobban érzékeltesük, álljon itt egy idézet F. Várkonyi Zsuzsától: (ebben a fejezetben több idézet is szerepel a szerzőtől, de ezeket a szöveg végén helyeztük el, mintegy „szabad” olvasgatásra.)⁷

Ha végig olvastátok a talán kicsit hosszúnak tűnő lábjegyzetet, akkor talán kiderül belőle az az alap probléma amiről még néhány szót szeretnénk szólni. Ez pedig a nászéjszaka problematikája. Talán egy kicsit túlzás lenne azt mondani, hogy készüljétek fel rá: a nászéjszaka rosszul fog sikerülni, de azt azért állíthatjuk, hogy nem úgy, ahogy elképzeltétek. Tehát semmi esetre sem kell elkeseredni, ha az első együtt töltött éjszaka csalódást okoz és nem lesz olyan felhőtlen és frenetikus élmény, mint ahogy azt a romantikus és kevésbé romantikus filmek mutatják.

Mit lehet mégis tenni a minél jobb és gyorsabb siker érdekében? Először is már a házasság előtt beszéljétek minél többet erről a témáról (is). Használjátok ehhez alapul a fenti F. Várkonyi Zsuzsa idézetet, és a két mellékletet. Beszéljétek a szexuális fantáziálásaitokról, (ha vannak; és ha nincsenek, akkor arról, hogy vajon miért), gyermekkori élményeitekről, a csalódásokról és a megaláztatásokról is, és arról, hogy hogyan képzelitek a nászéjszakát.

Másodszor a nászéjszakán és az első időben (ez az első idő hónapokat, sőt éveket is jelenthet) legyetek nagyon türelmesek és megértők egymáshoz, beszéljétek a tapasztalataitokról, és próbáljátok meg egymás igényeit kielégíteni. Erre kitűnően alkalmas a nászút, hiszen ott csak egymásra kell figyelnetek.

Harmadszor szeretettel ajánljuk nektek Tóbiás és Sára imáját, amelyet a nászéjszakájukon imádkoztak:

„Amikor befejezték az evés-ivást, aludni akartak. Elvezették az ifjút és bekísérték a nászszobába... Közben a szülők kimentek és bezárták a szoba ajtaját. Akkor Tóbiás fölkel az ágyból és ezt mondta Sárának: »Kelj föl, nővérem! Imádkozzunk és könyörögjünk Urunkhoz, hogy elnyerjük oltalmát és kegyelmét.« Sára fölkel, és elkezdtek imádkozni és könyörögni az Úrhoz, hogy oltalmat nyerjenek. Elkezdték mondani: »Áldott vagy, atyánk Istene, és áldott a te neved örökkön örökké! Áldjon téged az ég és minden teremtményed mindörökké. Te alkottad Ádámot és segítőtársul adtad neki Évát, és kettőjüktől származik az emberi nem. Azt mondtad, nem jó az embernek egyedül lenni: Alkossunk neki hozzá hasonló segítőtársat. Én most nem élvezetvágyból veszem el nővéremet, hanem tiszta szándékkal. Engedd, hogy irgalmat találjak és találjon ő is, és egészségben öregedjünk meg mindketten.« Majd ráfelelték: Amen.» (Tób 8,1-9)

Végül pedig, készüljétek fel rá, hogy hosszú út áll előttetek, sokat kell beszélgetni és dolgozni addig, amíg teljesen felhőtlen lesz a szexuális életetek. De ha vállaltátok a fenti témákról való rendszeres beszélgetést a házasságban is, ha megpróbáljátok egymást minél inkább elfogadni, biztosak lehettek a sikerben. És higgyétek el, érdemes!

Azt pedig ne feledjétek, hogy ha bármi problémátok van, ne halogassátok, hanem minél előbb kérjétek segítséget tőlünk, vagy valaki(k)től, akivel meg tudjátok osztani a gondotokat!

Most pedig nosza, olvassátok a mellékleteket, és aztán lehet beszélgetni!

♥ Ezzel a témával kapcsolatban figyelmetekbe ajánljuk az irodalom jegyzéket is, ahol számos hasznos dolgot találhattok, pl. John Grytől, vagy F. Várkonyi Zsuzsától.

♣ F. Várkonyi Zsuzsa: Tanulom magamat, Magyar könyvklub 2000:

„Akcio és intimitás szöges ellentétek. Az akció feladatvezérelt, az intimítást viszont a spontaneitás irányítja. Az akcióban a külső körülményeket kell uralni, az intimításban a belső élményeket hangosítjuk ki (magyarul bensőségességnek is hívjuk). Intimítást csak akkor tudunk átélni, ha okénak érezzük magunkat: mert csak olyankor tudunk megfélekezni magunkról. Az akció viszont próbatétel, ahol az elfogadás feltételhez kötött: akkor vagyok oké, ha elbírok a feladattal.

A szexuális együttlét minőségét a benne megvalósuló igazi intimitás megléte vagy hiánya szabja meg. Lehet az együttlét technikailag hibátlan, mégsem erősíti a párkapcsolatot, ha bármelyik fél úgy érzi, nem kapott benne meghittséget.

Az együtt élő párok intimitásfoka és szexuális harmóniája legalábbis a két szélsőség - messziről felismerhető: ha egy pár előszeretettel veszekszik és gúnyolódik egymáson mások jelenlétében, ez meglepő módon arról árulkodik, hogy a szexuális önbecslés minimumát sem kapják meg egymástól. Nem nyújtanak egymásnak intim helyzetben olyan védeltséget, ami mellett veszélytelenül ki lehetne tárulkozni a másik előtt. Mintha ezt panaszkodni el, ezt fizetné vissza a csalódott partner, amikor a megszágyenyülés hálószobai epizódjait a nyilvánosság még kevésbé védett köreibbe viszi ki, és ott viszonozza. A megszágyenyítés mögött mindig ott van a megszágyenyülés, amit valaha a megszágyenyítő szenvedett el ugyanettől a partnertől. (Ha mégsem tőle, akkor a mostani áldozat „ártatlanul” szenved: párválasztásával a vesztes szerepre rendezkedett be. Ettől persze még az ilyen párokra nézve is igaz a fenti megállapítás: nincs közöttük meghittség.)

Ugyanígy erős kisugárzása van a harmonikus, bensőséges szexuális kapcsolatnak: ők is könnyen felismerhetők. Szolidaritásuk erős, és mindenre kiterjed. Senkinek nem engedik meg, hogy párjukat bántsa. Soha nem árulják el egymást, a véletekig elfogultak és szélsőségesen elfogadóak egymással szemben. Ők is igazolják, hogy bizalom és szexualitás szorosan összefüggenek. Hogy melyik volt előbb, ez lényegtelen. Lehet, hogy azoknak jó a szexuális élete, akik a nap huszonnégy órájában képesek bizonyítani egymásnak, hogy „csakis egy csónakban utaznak”. De az is lehet, hogy az összetartozás próbaköve, a páncél nélküli szexuális intimitás alakítja kapcsolatukat ennyire biztonságossá és elfogadóvá.

A szexualitás, mint intimitásforrás minden férfi számára vállalható. Ez az állítás úgy fogalmazva is igaz, hogy rengeteg olyan férfi van, akinek életében ez az egyetlen bensőséges élmény. Együtt játszani egy gyerekkel, elsétálni valahova egy nővel pusztán az együtt töltött idő kedvéért, vagy egymás mellett szőszmötölni - sok férfi számára zavaróan passzív időtöltésnek tűnik, ami elől jól csengő ürügyekkel el is menekül. Pedig ezek mind intimitáslehetőségek lennének. Különösen az ilyen élmények elől bujkáló férfi érzelmi egyensúlyában van nagy szerepe a szexuális elfogadásnak.

Hogy mennyire fontos a szex a férfi számára, azt minden nő tudja. Igaz, hogy a legtöbb nő a legnagyobb szerelem közepette sem igényli olyan gyakran ezt az intimitásformát, mint párja, de ha egyébként testileg-lelkileg öröm számára a szexuális együttlét, akkor ezt a férfi is pontosan érzékeli, és nem elutasítást lát a visszavonulásban, legfeljebb szégyényt.

A legtöbb nő számára a szexuális öröm előfeltétele az intimitás: a zavartalan biztonság és védeltség érzése. Nők csak akkor utasítják el módszeresen a szexuális együttlétet, ha ezzel büntetni akarják párjukat az intimitás és gyöngédség hiányáért. Mivel pedig az elutasítással sok férfi elveszíti ragaszkodása kimutatásának és feszültsége levezetésének egyetlen lehetőségét, nem meglepő, hogy a nehezítések ördögi köre sok párkapcsolatot tönkretesz.

Leginkább azoknak a férfiaknak a párkapcsolatát fenyegeti ez a veszély, akik egy szerelmi együttlétnél sem tudnak „befelé fordulni”, és itt is kizárólag külső akciókkal veszelik át a passzivitás fenyegető pillanatait. Ezzel persze nemcsak önmagukat, hanem társukat is megfosztják a meghittségtől, ami nélkül a nő nem tudja átlépni a bűvös küszöbét. A „büntetés” nem is marad el, csak hogy ez mindkettőjüket - és végül is kapcsolatukat sújtja. Kramer és Dunaway tapasztalatai szerint azonban minden ember megtanítható a másik nem szexuális működésének ismeretére és az ehhez való (tehát kölcsönös) alkalmazkodásra. A férfiakat arról igyekeznek terapeutaként és könyvszerzőként meggyőzni, hogy a szerelem nem góllövő vagy pontszerző játék, a nőket pedig arról, hogy saját szexualitásuk elfogadásával és a kezdeményezés felelőségének időnkénti vállalásával nem veszítenek, hanem nyernek.

A jelek szerint az ember az egyetlen olyan lény, akinek szexualitása összekapcsolódik belső képeivel: élmények, fantáziák, vágyak és félelmek bukkannak felszínre, amiből hasonló szexuális jelenségek még azoknál az állatfajoknál sincs nyoma, amelyek egyébként bizonyítottan rendelkeznek belső képekkel. Az elmúlt évtizedek kutatásai igazolják, hogy minden embernek vannak szexuális fantáziái - még azoknak is, akik erről nem tudnak.

A szexuális öröm akkor közös, ha a két partner fantáziája kiegészíti egymást. Ettől az örömtől mindenképpen megfosztja a kapcsolatot az, aki nem enged párjának betekintést saját belső képeibe. („Betekintést engedni” persze nemcsak szavakkal, hanem más csatornákon - mozdulatokon, viselkedéses utalásokon - keresztül is lehet.) A Kramerék által „pontoszerző játékos”-nak nevezett férfi ugyanúgy elfüggönyözi belső történéseit társa elől, ahogy a lépcsőházi világítás változására vagy az utcai kutyaugatásra figyelő nő, aki számára bármilyen elterelő inger elég ok a kitérülködés elkerülésére. Mintha ezt mondaná: „Na, ugye mondtam, hogy nincs biztonság!”

A feltörő szexuális fantáziákat sok ember ijesztőnek érzi, mert olyan képekhez tapadnak jóérzései, amiket „józan pillanatokban” valószínűleg nem vállalna. Kamaszokban sokszor meg is fogalmazódik a szorongás: normális vagyok, hogy ilyen gondolataim vannak? Az évek során a legtöbben mégis megbarátkoznak ezekkel a képekkel, hiszen tapasztalják, hogy ezek a vágyak nem teszik őket szörnyeteggé. Akiben viszont felnőttkorra is megmarad a félelem saját szexuális késztetéseitől, az igyekszik szőnyeg alá söpörni az egészet - amennyire lehet. Ebből adódik férfiaknál az „üres” szeretkezés, nőknél pedig a szeretkezés elutasítása.

Furcsának tűnhet, mennyire szabálytalan az összefüggés a szexualitásban megnyilvánuló érzelmek és más érzelmeink között. Akinek sok partnere volt, maga is tapasztalhatta, hogy nem feltétlenül az érzelmileg legkiegyensúlyozottabb nők vagy a legfinomabb lelkű férfiak a legjobb szerelmi partnerek. De fordítva sem igaz az általánosítás: attól, hogy valakinek a személyisége vonzónak és izgalmasnak tűnik, még lehet nagyon silány a szerelem, amit nyújt.

Valószínű, hogy a szexualitás minőségét sok tényező egyensúlya szabja meg, és ez futhat egészen külön szálon az érzelmi élet egyéb területeinek egyensúlyától. A jó szexualitást minden bizonnyal a párkapcsolathoz és testiséghez fűződő képek gazdagsága, e képek hozzáférhetősége, ugyanakkor kontrolláltsága együttesen szabja meg, míg az érzelmek egyéb területén a morális képzeteknek is nagy szerep jut, és ezek ugyanúgy hozzá is tehetnek, ahogy el is vehetnek partneri értékeinkből.

A szexualitás területén ugyanakkora szükség van a másik fél eltérő igényeinek megismerésére és elfogadására, mint a pár kapcsolat más területein. Az a gyerekes elvárás, hogy a másik is úgy élje át élményeit, ahogyan én, úgy gondolkozzon dolgokról, ahogyan én, és annak örüljön, aminek én, minden kapcsolatban sok családás forrása. Hasonlatként egy teljesen aszexuális történet jut eszembe arról, amikor hároméves kislíammal készültünk egy kilencvenéves bácsi születésnapjának megünneplésére. Több apró ajándékot is akartunk vinni, gyűjtöttük az ötleteket, amikor kislíam meglelt kedvenc mesekönyvével: „Ezt neki adom. Ennek nagyon fog örülni, én is ezt a könyvet szeretem a legjobban.”

Sokszor valahogy így vagyunk ezzel mi is, nagyokos felnőtt nők és férfiak: azt gondoljuk, hogy ami nekünk a legnagyobb öröm, az neki is csak az lehet - bájos elképzelés hároméves korban, de mintha a párkapcsolatok boldogságát nem igazán segítené...

